

Rozloučení s létem

Na víčka sedá smutku tíž
břízky se vlní větrem ladně
listí přikrylo cesty již
zima se blíží nenápadně
Den prostupuje nocí
světla se smějí do ulic
kouty plné emocí
nabízí chudou tabuli
Jazyky tančí s poleny
v tichu čtyř stěn vyschlé dřevo praská
letní dny už jsou sečteny
déšť stéká po rozoraných vráskách

Kouzla podzimu

Podzimní barvy do listů se vpíjí
roj červánků zřasil své kanty
večer už pláče do džbánek
půlměsíc zve si sekundanty
Noc v hávu tančí nad městem
lampy rozsévají něžnou lyriku
pole i louky tisknou se k sobě
s šedinami na skráních při valčíku

Lednová noc

Do oken dechem mráz maloval k ránu
luční kvítí z křehkého porcelánu
na šíji náhrdelník stvolům rašil
štíty hor cudnou nevinností zkrášlil
Prameny skelné na rtech skal hrály
měsíční svit čaroval s krystaly
Usnula krásná Vysočina
pokaždé její tvář je jiná
vzdálená
a přec tak moc je mi blízká
i lednová noc
co ulehla v blízkách